

OECD Hírlevél – 2013. március

Tartalom

Köszöntő	2
Fontosabb várható események és kiadványok – 2013. március-április	2
Az oktatás gazdasági megtérülése: Adatvizualizációs pályázat	3
Hozzáadott érték alapú kereskedelem OECD-WTO adatbázisának bemutatója	4
Magyarország a TiVA adatainak tükrében	5
Gazdaságpolitikai reformok 2013-ban: Út a növekedéshez	6
„Új válaszok a gazdaság kihívásaira” (NAEC) program – a munkaprogram vitája	7
„Kereskedelem, adózás, bankok” – magas-szintű parlamenti szeminárium	8
Nemzeti számlák körkép 2013	8
Globális Versenyügyi Fórum	9
CEFTA Budapesti kerekasztal	9
Az adóalap-erózió és profitátcsoporthoz tartozó kezelés (BEPS)	10
Állami vállalatok irányításának átláthatósága – új tanulmányok	10
Növekedés, innováció és versenyképesség: A tudásalapú tőke hasznának maximalizálása (KBC)	11
A villamos energia a klímapolitikai érdekek által korlátozott világban	11
Az Oktatást Formáló Trendek 2013	12
OECD Ténytár 2013	12

Köszöntő

Dr. Cséfalvay Zoltán

A nemzetközi gazdasági, pénzügyi, kereskedelmi és intézményes kapcsolatok folyamatos szélesedése és mélyülése következtében a globalizációs folyamatok rendkívüli mértékben felgyorsultak. Mindezek hatására szinte valamennyi globálisan felmerülő kérdés kezelése multidiszciplináris szemléletet, horizontális stratégiai megközelítést igényel. E folyamatra válaszul az OECD tevékenységének egyre jelentősebb részét végzi horizontális programok vagy több bizottság formális együttműködése keretében.

A multidiszciplináris munka fontosságát és gyakoribbá válását jelzi az a tény is, hogy hírlevelünk márciusi száma négy horizontális programmal kapcsolatos munkáról is beszámol. A statisztika, kereskedelempolitika és iparpolitika területeit felölelő TiVA program (4-5. oldal) célja, hogy a globális kereskedelem mérésében bevezesse a hozzáadott érték fogalmát és ezzel

teljes mértékben új oldaláról mutassa be a nemzetközi kereskedelmi folyamatokat, pontosabb képet szolgáltatva azok szereplőinek relatív pozícióiról. Szintén az eddigiektől eltérő szemléletet kínál a szellemi- és tudásalapú tőke növekedésre gyakorolt hatásának vizsgálatával, mérésével foglalkozó KBC program (11. oldal), melynek célja, hogy előtérbe helyezze az ilyen javak irányába történő befektetéseket, valamint az ezt ösztönző szabályozási rendszereket, mivel egyre inkább ezek jelentik a tartós növekedés és jólét alapját. Mindezt és sok mást is keretbe foglalja a NAEC program (7. oldal), amely a különböző szakpolitikák közötti szinergiák, egymásra hatások és választási kényszerek azonosítására és elemzésére alkalmas módszerek segítségével próbálja a gondolkodást elmozdítani az eddigi növekedésközpontú szemlélettől a szélesen értelmezett jólét erősítése felé.

Dr. Cséfalvay Zoltán

Államtitkár

az OECD Nemzeti Tanács elnöke

Dr. Mikola István

Nagykövet

Dr. Mikola István

Fontosabb várható események és kiadványok – 2013. március-április

Március

február 28.-március 1.	Globális Versenyügyi Fórum
március 4.	2013. évi Nemzetközi Üzleti Párbeszéd
március 6-7.	Globális Fórum a transzferárazásról
március 19-20.	Globális Fórum a klímaváltozásról, szeminárium a fejlődő országokkal
március 20-21.	A Nemzetközi Energia Ügynökség Kormányzótanácsának ülése
március 20.	Informális szeminárium a feketegazdaságról – Magyarország szervezésében
március 22.	Magas-szintű Fórum a nem-konvencionális gázenergiáról
március 26.	„A bér adóterhei 2013” című kiadvány megjelenése
március 28.	„Az időközi gazdasági előrejelzés” című kiadvány megjelenése
március	„PISA 2012: Felmérési és elemzési keretprogram” című kiadvány megjelenése

Április

április 3-4.	A Fejlesztéstámogatási Bizottság vezetői szintű ülése
április 4-5.	Globális Fejlesztési Fórum
április 4-5.	Zöld Növekedés Tudásplatform 2013. évi konferencia
április 16-17.	Globális Tudományos Fórum
április	„Képességfejlesztés és képzés a KKV-k keretében” című kiadvány megjelenése

Az oktatás gazdasági megtérülése: Adatvizualizációs pályázat

„Az oktatás, a társadalom és a gazdaság területei egymásra hatásának vizsgálata rendkívül komplex kérdés. Az OECD munkája során több mutatót is kidolgozott, melyek egyes részelemeket jelentetnek meg ezeken az együtt élő-mozgó rendszereken belül. Azonban az összetett indexeknek köszönhetően e ráhatásoknak az egyszerű értelmezése, és egy áttekinthető képen vagy ábrában való bemutatása is külön kihívást jelent.”

Ezzel a felhívással indította el 2012 szeptemberében az OECD és a Visualizing.org „Az oktatás gazdasági megtérülése” témájú adatvizualizációs pályázatát, melynek 2013 januárjában tartott eredményhirdetésén jelentették be, hogy a felhívást Szűcs Krisztina és Cziner Máté pályamunkája nyerte. A pályázatokat értékelő zsűri indokolásában elmondta, hogy egyfelől ebben az ábrázolási módban lehet határozottan felismerni a költségek és bevételek kölcsönhatásait, másfelől a többi pályamunka multinacionális adattömegéhez mérten elegánsabbnak tartotta a zsűri a kompaktabb megjelenést, mely jobb összehasonlítást tesz lehetővé.

2013. január 9.

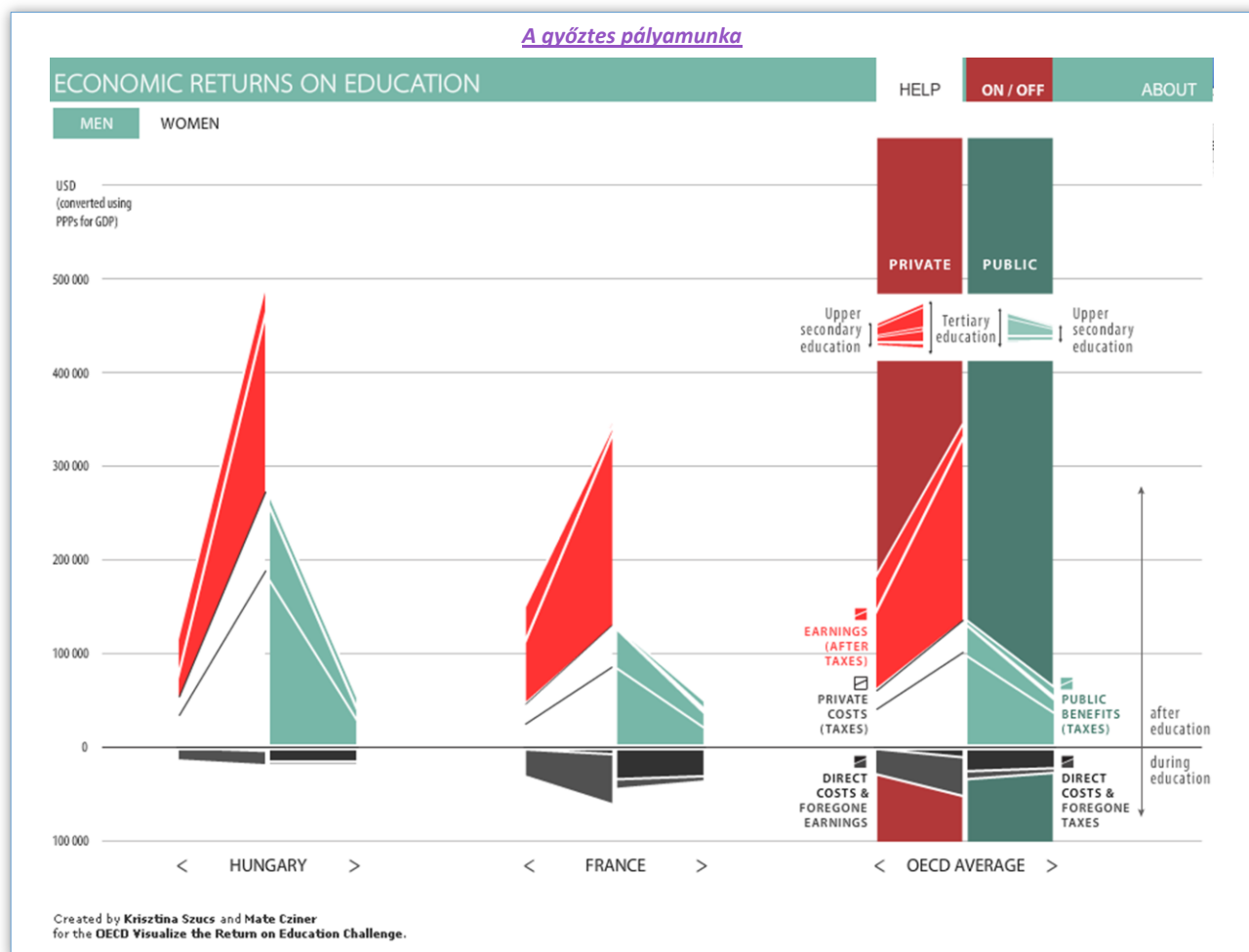
Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Hír: [OECD education today](#)

Kiírás: [Visualizing.org](#)

Az adatok háttere: [Visualizing.org](#)

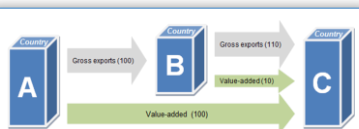
Az összes pályamunka:
[Visualizing.org](#)

Szűcs Krisztina és Cziner Máté interaktív adatvizualizációs pályamunkája itt tekinthető meg:
<http://www.visualizing.org/full-screen/44104>

Hozzáadott érték alapú kereskedelem OECD-WTO adatbázisának bemutatója

Az érték és a hozzáadott érték koncepciója a kereskedelemben

2013. január 16.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Honlap: [OECD.org](#)

Média: [YouTube](#)

Publikus adatbázis: [OECD.Stat](#)

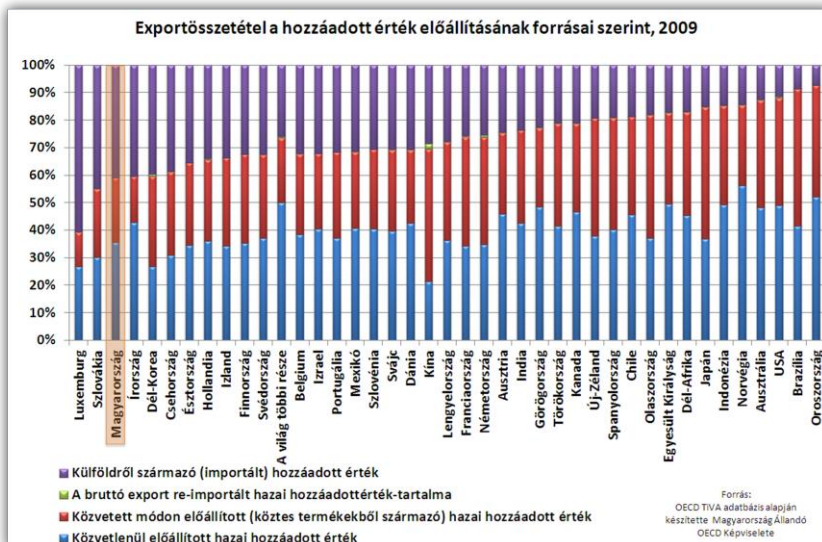
Térképes megjelenítés: [OECD.org](#)

GYIK: [OECD.org](#)

Napjainkban egyre kevésbé meghatározható akár egy termék, akár egy szolgáltatás teljesen pontos származási helye. A nyersanyagok esetében ez még könnyebben megtehető, azonban a termelési folyamatok szegmentálódása, specializálódása oda vezetett, hogy egyes termékek esetében több országban folyik alkotóelemeiknek előállítása, majd egy vagy több újabb országban történik összeszerelésük. Emiatt a kereskedelem mérésének hagyományos módja már nem képes a kereskedelem valós hatását tükrözni a gazdasági növekedésre vagy a munkahelyteremtésre. A nominális kétoldalú export-import egyenlegek pedig így jelentősen torzítva mutatják be az adott országgal kialakult kereskedelmi és gazdasági struktúrát. **A hozzáadott érték alapú (TiVA, Trade In Value Added) módszertan a globális kereskedelem mérése során a hozzáadott érték (munkabér, adó, profit) keletkezésének helyére helyezi a hangsúlyt (ország- és iparági bontásban is).** Ezáltal sokkal tisztább képet lehet kapni arról, hogy az adott ország importjai és exportjai milyen mértékben és milyen módon járulnak hozzá a gazdaságához, versenyképességéhez, honnan származnak és hol fogyasztják azokat valójában, illetve az is kimutatható, hogy az ország milyen mértékben fogyasztója egyes import termékcsoportoknak vagy szolgáltatásoknak.

Az OECD-WTO közös, Angel Gurría OECD főtitkár, Pascal Lamy WTO főigazgató és Karel de Gucht EU kereskedelmi biztos által bemutatott új módszertana jelenleg 58 ország 37 iparágára vizsgálja az adatokat, amely kör a globális GDP 95%-át lefedi. Ugyanakkor, mivel az adatminőség javítását és az adatok körében történő bővítést célzó munka még folyik, egyelőre csak **40 országra érhetőek el a mutatók**. Az új megközelítés jelentősége, hogy (1) több dimenzió szerint vizsgálhatók a kereskedelem és **kereskedelempolitika** hatékonysága, súlypontjai; (2) a relációs folyamatokról alkotott pontosabb kép segít a saját erősségek jobb megismerésében, és célzottabbá teheti a **befektetésösztönzési** tevékenységet; (3) pontosabb kép kapható az exportszektor által előállított érték mértékéről, szerkezetéről, ami a **munkahelyek és a jövedelmek nemzetközi és szektorközi eloszlását** is jobban megismerhetővé teszi. (4) Segít a **globális értékláncok működésének** és jellemzőinek feltérképezésében, ami érdemben befolyásolhatja a gazdaságstratégiai prioritásokat, valamint rávilágít a globalizált világban rejlő kockázatokra és lehetőségekre.

A még folyamatban lévő elemzőmunka előzetes megállapításai szerint a globális értékláncok jelentőségét mutatja, hogy **az exportált termékek és szolgáltatások értékének átlagosan mintegy harmada importból származik**, és a behozott köztes termékek mintegy harmadát további feldolgozás után ismét exportálják. Ez alól az olyan jelentős belső értékláncokkal rendelkező ország sem kivétel, mint Kína. **A hozzáadott érték alapján tehát más kép rajzolódik ki az országok kereskedelmi kapcsolatairól:** a behozott alkatrészek, nyersanyagok vagy fogyasztási cikkek tényleges származási helye, illetve a hazai előállított érték végső fogyasztói gyakran eltérnek a kereskedelmi forgalom adataitól. Az exportot „jó”, az importot „rossz” jelenségnek felfogó merkantilista szemléletből fakadó esetleges **protekcionista intézkedések gyakran nemhogy segíthetnének egy ország gazdaságát, de egyenesen károsíthatják azt**, hisz elvágják a hazai cégeket beszállítóiktól, célpiaciktól. Emellett **a bilaterális kereskedelempolitika helyett a súlypont a multilaterális együttműködés**, a szabadkereskedelmi övezetek **felé terelődik** a termelési láncok széttagozódása miatt. **A szolgáltatások súlya sokkal jelentősebb** az exportszektor hozzáadott értékén belül, mint ahogy az a hagyományos kereskedelemstatisztikákból látszik. Ez részben abból fakadhat, hogy manapság egy termék készítése során a hozzáadott érték jelentős része a termelési lánc elején (tervezés, kutatás-fejlesztés, a legfontosabb komponensek előállítása), vagy a végén (marketing, branding, személyre szabott szolgáltatások) keletkezik, melyek között erős a szolgáltatások túlsúlya. A fentiek alapján, a **jövedelmi szintjük, illetve jólétük fejlesztését célzó országok számára a legfontosabb prioritás** az lehet, hogy **minél nagyobb szettet** szerezhessenek meg **az értékláncok nagyobb értéket előállító szakaszaiból**, hisz így lehetnek nyertesei, alakítói az egyre erősödő globális ipari és kereskedelmi összefonódásnak. Ennek érdekében különös **hangsúlyt kell fektetni a tudáslapú tőke** (szoftver, K+F, branding, szellemi tulajdonjogok) **vonzására és erősítésére, mert ez lehet a versenyképesség valódi forrása.**

Magyarország a TiVA adatainak tükrében

2013. január 16.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

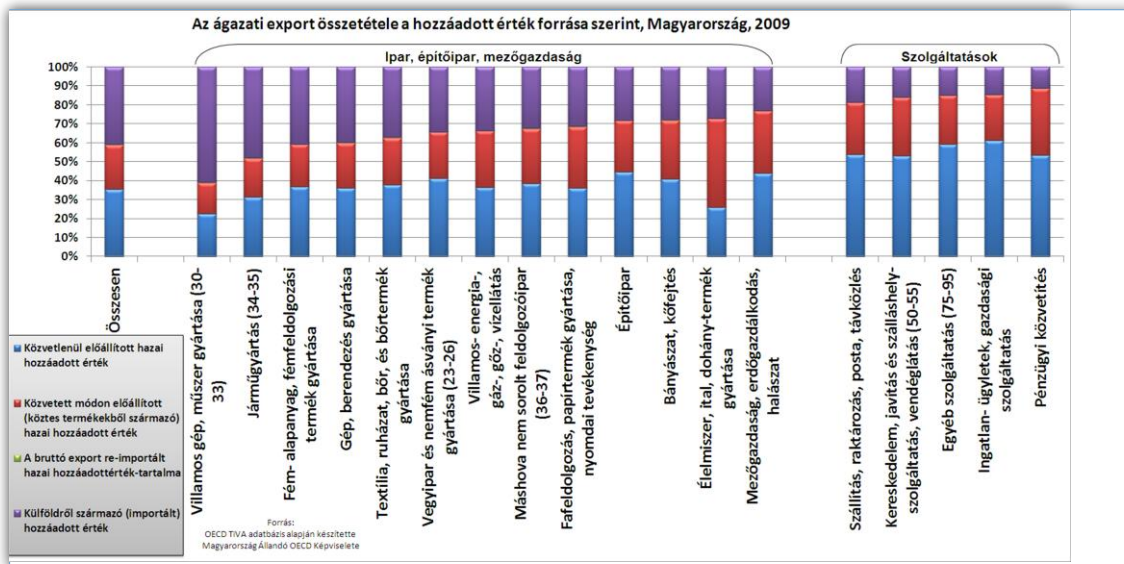
Publikus adatbázis: [OECD.Stat](#)

A cikket az OECD adatai alapján Magyarország Állandó OECD Képvisellete készítette, így azok semmilyen formában nem tekinthetők az OECD véleményének.

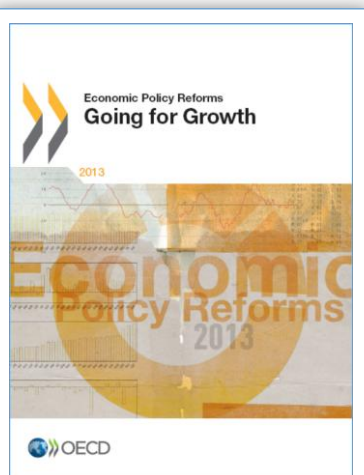
Magyarország 2009-es kivitelének nem egész 60%-a hazai hozzáadott érték, a külföldről importált érték aránya a harmadik legmagasabb a 40 ország között. A hazai hozzáadott érték aránya jellemzően alacsonyabb a nyersanyagszegény országokban és ahol a kivitelben a termélexport dominál. Az európai vállalkozások az egységes belső piac, illetve az EU-tagok közötti alacsonyabb adminisztrációs korlátok és szabályozási különbségek miatt könnyebben építhetnek több országot is érintő értékláncot, ami például Kínához, vagy az USA-hoz hasonlítva alacsonyabb mutatót eredményez. A hazai értékelőállítás nagyobb része közvetlen (az exportáló iparág által előállított) formában valósult meg. Az indirekt rész meglehetősen alacsony szintje azt jelezheti, hogy a magyar export-szektor viszonylag alacsony hazai beszállítói aránnyal működik, bár megjegyzendő, hogy az EU-n belüli munkamegosztás erre a mutatóra is kihathat. Az export magyar hozzáadottérték-tartalma csupán a GDP 38,3%-át érte el 2009-ben, míg a hazai össztermék egyharmada értékben fogyasztunk el Magyarországon külföldi termékeket és szolgáltatásokat.

Fő partnereink egy részénél (pl. Németország, Csehország, Szlovákia) magasabb az alkatrész- vagy félkész-termék kivitel aránya, esetleg a nemzetközi értéklánc utolsó állomásaként összeszerelt termékek kiviteli súlya, így az ezen országokba irányuló hazai hozzáadottérték-tartalom jellemzően alacsonyabb. Bár 2009-ben teljes termékimportunk közel negyede származott Németországból, külföldi forrásból kielégített belső fogyasztásunk csupán 15%-a német eredetű, és Oroszország, Kína, Hollandia vagy Dél-Korea relatív súlya is kisebb, ha hozzáadott érték alapon tekintjük. Ennek oka lehet például, hogy az adott országból származó import nem hazai fogyasztásra kerül, hanem beépítésre és re-exportra, illetve az importált termék értékének jelentősebb részét valójában más ország állította elő. Ezzel szemben az USA, az Egyesült Királyság, Lengyelország, vagy a mediterrán országok által előállított érték súlya a hazai fogyasztásban magasabb, mint ami a közvetlen termékimport alapján látszik. Az exportcélországaink szemszögéből kiugróan Szlovákiában a legmagasabb a magyar hozzáadott érték súlya, azaz itt sikerült a legmagasabb piaci részesedést elérnünk az országok tényleges, saját célú fogyasztásán belül, a magyar exportteljesítmény egészét meghatározó célországokban azonban viszonylag gyengébb pozícióval rendelkezünk.

A hazai kivitel meghatározó gép- és járműgyártás hazai hozzáadottérték-tartalma a legalacsonyabb az ágazatok közt. Ez egyrészt a nemzetközi értékláncba történt beágyazottságukat jelzi, de – különösen a hazai beszállítói arányra utaló indirekt mutató alacsony szintje miatt – az is lehetséges, hogy a magyar gazdaságon belüli kapcsolatrendszerük gyengébb, így teljesítményük érzékenyebb lehet mind a nemzetközi nehézségekre (beszállítók, kereslethiány), mind a hazai működési kondíciók változására. Ellenpéldaként felhozható az agrár- és élelmiszeripar, melyek exportja nagy arányban tartalmaz hazai hozzáadott értéket. Az egyes ágazatok exportjának hazai hozzáadottérték-tartalma nemzetközi összehasonlításban is többnyire alacsony, ráadásul kevés kivételtől eltekintve a visegrádi országokéhoz képest is. A megemlíthető kivételek egyike a járműgyártás, amelynek hazai beágyazottsága magasabb, mint a térségi versenytársainké, még ha az EU-s átlagtól el is marad, illetve a (pl. gyógyszeripart is magában foglaló) vegyipar mutatói, mely mindkét referenciacsoporthoz képest több értéket állít elő itthon. Az adatok egyik fontos új tanulsága, hogy sok esetben a korábban gondoltnál magasabb a kivitel szolgáltatástartalma (Magyarországon és külföldön egyaránt), mivel a teljes magyar exportérték mintegy 46%-a származik a szolgáltatásokból. Még az ipari ágazatok exportjában is 30-40% közötti ez az arány, igaz, ezen belül akár a kétharmadot is elérhetik a külföldről származó szolgáltatások.

Gazdaságpolitikai reformok 2013-ban: Út a növekedéshez

2013. február 15.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Országjegyzetek és adatok: [OECD.org](#)

A "Going for Growth" kiadvány az OECD egyik kiemelt publikációja, amelynek legfrissebb számát Angel Gurría OECD főtitkár a G20-ak moszkvai ülésén mutatta be. A 2005 óta évente megjelenő kötet a növekedésre fókuszálva, összehasonlító-elemző jelleggel ismerteti a strukturális politikák terén zajló főbb folyamatokat az OECD-övezetben.

Nemzetközi áttekintés

Az OECD-országok jelentős részében fokozatosan **növekedni látszott a „reforméhvágó”,** bár érthető módon a komoly kiigazítási kényszerrel küzdő országokban az átlagosnál több reformot hajtottak végre. A reformajánlások megfogalmazásakor a **termelékenység, illetve a foglalkoztatottság növelését** helyezték a **középpontba**, amely önmagában is hozzájárul a fiskális kiigazítások sikeréhez. Az OECD az európai országok esetében mindezt az **aktív munkaerő-piaci eszközök** nagyobb arányú alkalmazásával, a **mobilitás erősítésével**, a szabályozás és főként a **belépési korlátok enyhítésével**, illetve a **munkaösztönzők erősítésével** látja elérhetőnek. Az **oktatás minőségének és elérhetőségének javítása**, az adórendszer súlypontjainak alakítása (különösen a **munkaterhekről a környezet-szennyezés adóztatása felé történő elmozdulás**) egészítheti ki a fentieket. A növekedés elérését célzó ajánlások kidolgozása során az OECD egyre inkább figyelemmel van azok más szakpolitikai célokra gyakorolt hatásaira is, így különösen a jövedelmi különbségekre, az erőforrás-felhasználásra, a környezeti hatásokra, a költségvetésre, illetve a nemzetközi tőkemozgásokra és az azokhoz köthető egyensúlytalanságra vagy feszültségekre. A kiadvány röviden áttekinti a legfontosabb szakpolitikai kapcsolódásokat is. Például az adóztatás

szerkezetének javasolt eltolása gyengítheti az újraelosztást, kivéve, ha a jövedelemeloszlásra gyakorolt negatív hatás enyhítését célzó intézkedésekkel is párosul. Vagy például a munkaerő-piaci szabályozás lazítása és a minimálbér terén ajánlott, egyes csoportokra fókuszált csökkentések mélyíthetik a bérek eloszlásában mutatkozó különbségeket. A jövedelmkülönbségekre gyakorolt hatás azonban hosszabb távon részben vagy egészben kiegyenlítődhet, amint az érintettek – különösen a munkaerőpiachoz gyengén kötődők – foglalkoztatási kilátásai javulnak.

A kiadvány második része – amelyre az előbb említett átfogó elemzés is támaszkodik – valamennyi tagállam vonatkozásában **egyedi ajánlásokat** fogalmaz meg a legfontosabb beavatkozási területek tekintetében. A területek kiválasztása egy nemzetközi szinten összehasonlítható, folyamatosan frissített indikátorrendszeren alapul. A mutatók meghatározása a növekedéssel való kapcsolatuk empirikus vizsgálatának eredményét tükrözi, és az egyes országoknak szóló egyedi ajánlásokat az OECD-benchmarktól való elmaradás, illetve az elérhető növekedési többlet határozza meg. Emellett minden esetben kitérnek annak vizsgálatára is, hogy történt-e előrelépés az ajánlott területen.

Magyarország

Magyarország vonatkozásában az OECD 3 indikátoralapú és további kettő szakértői ajánlást fogalmazott meg. Ezek a következők: **(1) a munkát terhelő adóék csökkentése, (2) az időskori munkavállaláshoz kapcsolódó negatív ösztönzők mérséklése, (3) az oktatási rendszer hatékonyságának és elérhetőségének javítása, illetve (i) a vállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentése, (ii) a közsféra hatékonyságának növelése.**

A prioritásokhoz kötődő ajánlások közül megemlíthető a munka adóterheinek további csökkentése (járulékok és az adójóváírás ismételt alkalmazása), amit az energia- és vagyonadók finanszírozhatnának, a nyugdíjkorhatár várható élettartam alakulásához igazítása, illetve a nyugdíjak bevonása az adórendszerbe, az oktatás specializálódásának késleltetése, a gyakorlati képzések erősítése és a tanárok „élethosszig tartó” képzésének átalakítása, az üzleti környezet stabilitásának erősítése és a piacra lépési korlátok enyhítése. Összességében a **fenti ajánlások** legnagyobb részben már a **korábbi kiadványokban is szerepeltek**, mivel az ezeket megalapozó tényezőkben és indikátorokban még nem sikerült megfelelő javulást elérni.

Az ajánlások mellett a szerzők röviden megemlítik az egyes témákat érintően a közelmúltban tett kormányzati lépéseket. **Pozitív változásként emelik ki** a Munkahelyvédelmi Akcióterv célzott járulékkedvezményeit, a korai nyugdíjazás szabályainak átalakításával elért eredményeket, az oktatás terén tett egyes lépéseket, a közigazgatás átalakításának megkezdését, illetve a közsféra létszámának csökkentését. **Kedvezőtlen változásként említik** az adórendszer progressziójának csökkenését és különösen az adójóváírás eltörlése miatt bekövetkezett tehernövekedést az alsóbb jövedelmi szinteken, illetve a nyugdíjpénztárakkal kapcsolatos átalakítást.

„Új válaszok a gazdaság kihívásaira” (NAEC) program – a munkaprogram vitája

Az OECD 2012. évi Miniszteri Értekezletén útjára indított NAEC munkaprogramjának vázlatát több fórum is tárgyalta február folyamán. A delegáltak támogatták a programot, ám annak időhorizontja és ambíciója kapcsán élesen megoszlottak a vélemények. Többen sürgették a munkaterv átalakítását úgy, hogy az minél előbb használható eredményekkel szolgáljon, és kritizálták egyes projektek túlságosan „analitikai szemléletét”. Mások viszont kifejezetten bátorították a Titkárság ambícióit, mivel a program célja, hogy „új utakat, új válaszokat” keressen a már ötödik éve tartó válságra. **Magyarország támogatta a programot** és az egyenlőtlenség kérdésének országok közötti vetületére emlékeztetett, **kiemelve a migráció kérdését**, melynek kapcsán az OECD-nek nagyobb figyelmet kellene szentelni a kivándorlás és különösen az **agyelszívás problémakörének**. Az egyeztetések tovább folynak majd, építve a február 27-ig az országoktól és az egyes bizottságoktól várt írásos észrevételekre is.

2013. február 11-19.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Háttér: [Hírlevél 2012. novemberi szám \(1-2. oldal\)](#)

A munkaprogramot megvitató NAEC Munkacsoport ülésen a **válság tapasztalatainak** összegzését, illetve az elemzési eszközök bővítését célzó 10 projekt kapcsán, Pier Carlo Padoan főközgazdász a **hagyományos elemzési eszközök hiányosságait**, illetve a válság kapcsán tapasztalható előrejelzési kudarcot emelte ki. A tényezők és intézkedések közötti kapcsolatrendszer jobban kezelő modellek kellenek, erősebben támaszkodva a viselkedéstudományi kutatásokra és a mikroadatokra, és be kell építeni a globalizált világ összefonódásaiból következő egymásra hatásokat is (globális értékláncok, globális közjóságok, nemzetközi pénzügyi kapcsolatrendszer). A modellezéskor, de különösen az ajánlások kidolgozása során nagyobb figyelmet kell fordítani a végrehajtási kérdésekre. Adrian Blundell-Wignall igazgatóhelyettes a pénzügyi szektorral kapcsolatban elmondta, hogy a válság óta zajló szabályozásváltozások sem tudták érdemben módosítani a globális szinten jelentős pénzügyi intézmények üzleti modelljeit, ami így a mai napig a szektor diszfunkcionális működését eredményezi. Az új kutatásokon alapuló OECD álláspont szerint egyszerű tőkeszabályokra, az univerzális bankok befektetési banki tevékenységének jogi szeparációjára, az állami garanciák reformjára, valamint a kereskedelmi bankok tőkehelyzetének megerősítésére van szükség ahhoz, hogy a pénzügyi szektor képes legyen támogatni a kilábalást. Eric Beinhocker az „Institute for New Economic Thinking” igazgatója arról beszélt, hogy nem a közgazdasági eszköztár teljes cseréje, csak érdemi módosítása szükséges, nagyobb szerepet szánva az intézményi és a politikai gazdaságtani szempontoknak, amelyhez a hálózatkutatás, a jólét mérésével kapcsolatos munka, a nem-egyensúlyi rendszerekre épülő, illetve dinamikus megközelítések, valamint az óriás adatfolyamok (big data) is sokat ígérő irányok.

A **szakpolitikai területek kapcsolódásaival** foglalkozó 17 projekt kapcsán Martine Durand főstatisztikus bemutatta az OECD a jólét mérhetőségével kapcsolatos munkáját, illetve azokat az irányokat, melyek mentén ezt össze kívánják kapcsolni a szakpolitikai ajánlásokkal. John Martin igazgató a jövedelmi és lehetőségek terén megmutatkozó egyenlőtlenségek a növekedéssel, illetve a társadalmi kohézióval azonosítható összefüggéséről beszélt, amelyek alapján módosítani szükséges a Szervezet ajánlásainak növekedési fókuszát, azok mellékhatásai miatt. Simon Upton igazgató a globalizáció, az elöregedés, a biofizikai korlátok és a gyors urbanizáció kérdései kapcsán példákkal illusztrálta a korábban nem, de ma már elérhető új adatforrásokat és elemzési eszközöket, melyeket be kell építeni a gazdasági modellekbe, figyelmet fordítva a természeti erőforrások korlátaira, illetve a felhasználásukhoz kötődő feedback hatások modellezésére is. Ennek hiányában az a veszély fenyeget, hogy e területen halmozódhatnak fel olyan feszültségek és kockázatok, melyek egy következő, akár súlyosabb, teljes modellváltást követelő válsághoz vezetnek. Ehhez kapcsolódva Jean-Luc Schneider igazgatóhelyettes arról beszélt, hogy miként próbálják beépíteni a szakpolitikai kapcsolódásokat az OECD@100 hosszú távú előrejelző modelljébe, azzal a céllal, hogy az alkalmasabb legyen a feszültségek azonosítására már azok felépülésének fázisában, illetve jobb előrejelzési alapot nyújthasson a hosszú távú szakpolitikai döntésekhez.

Az **intézmények szerepéről és a kormányzás** kérdéseiről szóló részben Mario Marcel igazgatóhelyettes a **bizalom megerősítésének** szükségessége kapcsán az állam működési nyitottságának, átláthatóságának és integritásának erősítése, a kockázattudatosság és -kezelés szélesebb körű alkalmazása, illetve a tényeken alapuló stratégiaalkotás és döntéshozatal eszközeit emelte ki. Pascal Saint-Amans igazgató az OECD BEPS (adóalap-erózió és profitátcsoporthozátás) kezdeményezését mutatta be, ami a multinacionális vállalkozások nemzetközi adótervezésének visszaszorítására keresi a választ, mivel az aláássa az adózói morált és a piaci versenyt. Andrew Wyckoff igazgató szerint a globális értékláncok jelentősen átalakították a nemzetközi kereskedelem szerkezetét és folyamatait. Az OECD hozzáadott érték alapú kereskedelemstatisztikai (TiVA) projektje a valós folyamatok jobb megértését célozza, míg a tudásalapú tőke (KBC) projekt azokat az eszközöket keresi, amelyekkel az országok megerősíthetik pozícióikat az értékteremtő láncokban.

Angel Gurría főtítkárs és Gabriella Ramos kabinetfőnök elmondták, hogy a projektek jelentős része már ma is része az OECD elfogadott két éves költségvetésének és véleményük szerint a NAEC jelentősége abban rejlik, hogy képes lesz-e a Szervezet átállni egy az **új megoldásokat befogadni képes gondolkodásra** („NAEC state of mind”).

„Kereskedelem, adózás, bankok” – magas-szintű parlamenti szeminárium

2013. február 11-13.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Háttér, napirend és prezentációk:

OECD.org

Az OECD-ben a parlamenti képviselőket tömörítő hálózat szervezésében 2013. február 11-13. között megtartott parlamenti napok keretében mintegy **húsz ország közel 60 parlamenti képviselője** folytatott eszmecserét a globális gazdaság három kiemelt pénzügyi kérdéséről: a nemzetközi kereskedelem, a nemzetközi vállalkozások adózása és a bankrendszer legfontosabb trendjeiről. Andrew Wyckoff (Tudomány, Technológia és Ipar), és Ken Ash (Kereskedelem és Mezőgazdaság) OECD-igazgatók az OECD **globális értékláncok**, illetve a nemzetközi kereskedelem valódi folyamatait azonosítani képes

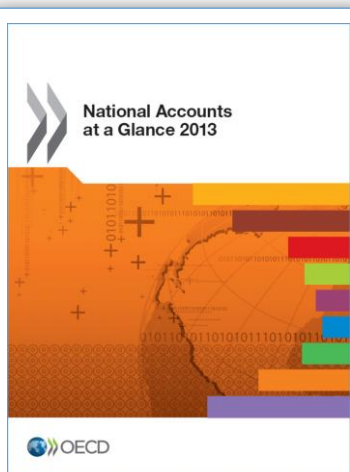
statisztika területén elért eredményeit mutatták be. Pascal Saint-Amans adózási kérdésekért felelős OECD-igazgató a multinacionális vállalatok által jelentette kihívásról beszélt. (Részletesebben ld. jelen hírlevelünk TiVA, KBC, és BEPS programokkal foglalkozó cikkeit.) Adrian Blundell-Wignall igazgatóhelyettes az OECD **bankrendszerek működésével kapcsolatos munkáját** foglalta össze **a válság tükrében**. Megállapításai szerint a pénzügyi rendszer és főként a bank-szektor a válság előtt a hagyományos pénzügyi közvetítés helyett egyre nagyobb hangsúlyt helyezett a tőkepiaci tevékenységekre, amit a derivatívák használatának elterjedése mellett a szekuritizáció (értékpapírosítás) is elősegített. Ennek nyomán jelentősen **megváltoztak az intézmények üzleti modelljei**, és **megnövekedett a szereplők egymásra-taltsága**. A dereguláció, a tőkeszabályokban alkalmazott kockázati súlyozás által lehetővé tett szabályozói arbitrázs és a pénzügyi innovációk hatására megnövekvő tőkeáttét segítségével néhány kulcsszereplő robbanásszerű növekedést produkált, melynek eredményeként olyan méretű intézmények is létrejöttek, amelyek csődje megrengette volna a pénzügyi rendszert (too-big-to-fail, TBTF). Ez azonban paradox módon biztonságosnak mutatta ezeket az intézményeket, melyek így még nagyobb kockázatot vállalva tevékenykedhettek, tovább növekedve. A pénzügyi innovációk és a rendkívül szorosan összefonódó (too-interconnected-to-fail), illetve TBTF-intézmények miatt **a kockázatok megfelelő követése és árazása lehetetlenné vált**, ami a piaci szereplők mellett a felügyeleti szervek tisztánlátását is megnehezítette, emellett **a válság óta zajló intenzív szabályozási reformok sem tudták egyelőre megnyugtató módon kezelni e jelenségeket**. A pénzügyi rendszer megfelelő működésének visszaállításához a **bizalom megerősítése nélkülözhetetlen**. Ehhez fel kell számolni az eddigi szabályozási rendszer kudarcait okozó elemeket, és a **vállalati kormányzásra, a fogyasztóvédelemre és a piaci működésre vonatkozó szabályok** átalakításával kell **biztosítani a szektor társadalmi szükségleteknek megfelelő működését**. Az OECD ehhez a banki **tőkemegfelelési szabályok radikális leegyszerűsítését és a kereskedelmi és befektetési banki tevékenységek éles szétválasztását ajánlja**, amely mellett a kereskedelmi banki részek tőkehelyzetének megerősítése is szükséges (főként Európában).

Nemzeti számlák körkép 2013

A kiadvány célja, hogy a nemzeti számlákban rejlő információkat könnyebben értelmezhetőbbé, megközelíthetőbbé tegye. A nemzetközi összehasonlítások és indikátorok mellett röviden kitér a statisztika koncepciójának és összehasonlítási problémáinak bemutatására is. Valamennyi ábra és táblázat ingyenesen letölthető Excel formátumban a StatLink-hivatkozások segítségével, illetve a kiadvány teljes egészében ingyenesen elérhető az oldalt található linken.

Az összeállítás célja, hogy a GDP mellett más, releváns indikátorok is könnyen elérhetővé váljanak, illeszkedve ahhoz a gondolkodáshoz, amely a GDP-n túl számos egyéb dimenzióval igyekszik leírni a jólétet meghatározó folyamatokat. Például olyan országokban, ahol jelentős a tőkejövedelmek kiáramlása, vagy az emigránsok hazautalásai, a nettó nemzeti jövedelem jobban közelítheti a polgárok tényleges jövedelmét, vagy a háztartások egy főre jutó korrigált elkölthető jövedelme megfelelőbb jóléti mérőszám lehet, mint az egy főre jutó GDP. Természetesen a kötetben bemutatott mutatók nem képesek teljes képet nyújtani, de illusztrálják a Nemzeti Számlák rendszerével kapcsolatos lehetőségeket és a mutatók részleteivel kapcsolatos növekvő elvárásokat.

Hat fejezetben – GDP, jövedelem, kiadások, termelés, államháztartás, tőke – összesen 26, módszertani információkkal is kiegészített mutatószám, illetve 10 referencia-idősor segíti az országok helyzetének differenciált értékelését.

2013. február 24.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Globális Versenyügyi Fórum

Bár az elmúlt években jelentős eredményeket sikerült elérni a mélyszegénység visszaszorítása terén, még manapság is ez az egyik legfontosabb probléma, amellyel a kormányoknak szembe kell nézniük. A Globális Versenyügyi Fórum **fő témája a verseny szegénységre gyakorolt hatása volt**, ennek keretében azt vizsgálták a résztvevők, hogy miként hat a verseny a szegény fogyasztókra, kisvállalkozókra, valamint munkavállalókra. A szegénységet nem tekinthetjük kizárólag a fejlődő világ megoldandó kérdésének, az ugyanis különösen a gazdasági válság kezdete óta a fejlett országokban is komoly problémát jelent. Hozzá kell tenni, hogy a szegénységnek számos definíciója létezik, viszont ebből adódóan nincs egyetlen, általános érvényű meghatározása. A szegények számszerű mérése ugyanakkor az alkalmazott fogalmi kritériumoktól függ. Ha a napi jövedelemküszöböt 1 dollárban határozzuk meg, akkor valóban igaz, hogy jelentősen csökkent a világon a mélyszegénységben élők száma, ha azonban a küszöböt felemeljük 2 dollárra, akkor ki kell jelentenünk, hogy napjainkban a Föld lakosságának 45%-a szegénységben él. A Konferencián elhangzott előadások szerint **a verseny - az alapvető fogyasztási cikkek árának mérséklése által - kulcsszerepet játszik a szegénység világszintű visszaszorításában**. Elsőrendű fontosságú tehát az egyes versenyhatóságok munkája, valamint a foglalkoztatottság, a növekedés és az innováció versenypolitika általi ösztönzése. A Fórumon a résztvevők megvitaták a szegénység tartós fennmaradását okozó tényezőket, így legfőképpen az aránytalan jövedelemelosztást és a piaci verseny hiányát, valamint értekeztek a szegénység elleni küzdelem eszközeiről.

A Fórum második része **a televíziózás és rádiózás területének versenyügyeivel** foglalkozott, különös hangsúlyt helyezve az új médiaszolgáltatások megjelenésére. A szegénység elleni küzdelemmel való kapcsolatot a rádió és televízió szolgáltatások információt nyújtó, fejlődést ösztönző jellege adja, amely hozzájárulhat a szegénység visszaszorításához. Ezentúl **a rádió és a televízió írni-olvasni nem tudó szegények milliói számára az egyetlen információforrást jelenti**. Gazdasági szempontból vizsgálva a kérdést, a rádió- és televízió-ipar önmagában jelentős gazdasági szektort alkot, amely számos kapcsolódó piac működését befolyásolja. A rádió és televízió ipar az elmúlt évtizedekben jelentős technológiai és strukturális változásokon ment keresztül, amelyek következtében a fogyasztók a média és kommunikációs szolgáltatások eddig soha nem látott kínálatához férhetnek hozzá. A technológiai forradalom, az új termékek és szolgáltatások megjelenése megnövelte a versenyt a médiapiacra, azonban néhány tényező – különösen a tartalom kérdésében – versenyjogi problémákat is felvet. A Fórum résztvevői az e problémákra adandó jogi és politikai válaszokat is megvitaták.

CEFTA Budapesti kerekasztal

A 2009-ben indított „Budapest Folyamat” keretében 2013. február 7-8. között negyedik alkalommal rendezték meg a Közép-Európai Szabadkereskedelmi Megállapodás (CEFTA) tagjai **külkereskedelmét gátló vámon kívüli akadályok lebontásáról szóló kerekasztalt**. A **szolgáltatás kereskedelmet nehezítő belső szabályozások első ízben kerültek a napirendre**. A rendezvényt a Külügyminisztérium és az OECD közösen szervezte az Európai Bizottság támogatásával.

A CEFTA 1992 decemberében jött létre Krakkóban. Alapítói a visegrádi államok, azaz Lengyelország, Magyarország és Csehország (később pedig Csehország és Szlovákia). Később csatlakozott Szlovénia, Románia, Bulgária, Horvátország, Macedónia, Bosznia-Hercegovina, Moldova, Szerbia, Montenegró, Albánia és Koszovó. A megállapodás létrehozásának fő mozgatórugója a térség kereskedelmének élénkítése volt, a vámok és egyéb kereskedelmi korlátok felszámolását célzó szabadkereskedelmi övezet létrehozása révén. A vámok kölcsönös lebontását követően az egymás közötti kereskedelemben az adminisztratív, vámon kívüli akadályok jelentik a fő gondot. Ezek lebontását célozza a „Budapesti Folyamat”. A CEFTA tagországok Európai Unió csatlakozási szándéka fényében a szerződés átmeneti jelleggel is bír, mivel az EU-ba belépő országoknak ki kell lépniük a CEFTA-ból; így járt el a négy visegrádi állam és Szlovénia, majd Románia és Bulgária is. Július 1-től pedig ugyenezen okból kilép Horvátország. Ezek alapján elmondható, hogy **a megállapodás az Unió tagság előszobáját jelenti**. A regionális viszonyok rendezése mellett **a CEFTA tagság segítséget nyújt a piaci szabályozások és Unió szabványok megfelelő időben történő adaptálásában is**.

2013. február 28. - március 1.

Kontakt: [Obermayer Anita](#)

Program és dokumentumok:
[OECD.org](#)

2013. február 7-8.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Napirend: [CEFTA honlap](#)

Addressing Base Erosion
and Profit Shifting

OECD

2013. február 12.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Az adóalap-erózió és profitátcsoportosítás kezelése (BEPS)

Egyre szélesebb körben érzik úgy az országok, hogy jelentősen csökkenti az elérhető társaságiadó-bevételüket, az a tény, hogy a **multinacionális vállalkozások, működésük sajátosságait kihasználva képesek nemzetközi szintre emelni az adótervezést, oda irányítva a tevékenységük során keletkező profitot, ahol a legkedvezőbb adózási környezetet találják.** Az erről szóló vita ismét ráirányította a figyelmet a nemzetközi adózás egyik kulcskérdésére, a transzferárak megállapításának szabályaira, illetve arra, hogy a nemzetközi adószabályzás képes-e lépést tartani az üzleti környezet változásának ütemével? Az OECD nemrég indult kezdeményezése – a **BEPS (adóalap-erózió és profitátcsoportosítás)** – ezekre keres válaszokat, azzal a céllal, hogy átfogó, kiegyensúlyozott és hatékony eszközt adjon a probléma megoldásához. Több probléma került felszínre már az eddigi munka során is: (1) nem rendelkezünk megfelelő információval a globális vállalatok által ténylegesen fizetett adók mértékéről, (2) a szabályokban alkalmazott definíciók nemzetközi eltérései komoly adóarbitrázs-lehetőséget rejtenek. (3) A nemzetközi adózási együttműködés eddigi szabályrendszerének koncepciói nehezen alkalmazhatóak a digitális gazdaság tranzakcióira, illetve a vállalatcsoportokon belüli pénzügyi szolgáltatásokhoz (finanszírozás, biztosítás, stb.) kötődő ügyletekre. (4) Az immateriális javak (szabadalmak, szellemi jogok, stb.), illetve az eszközök vállalatcsoporton belüli tulajdonmozgása gyakran nehezen mérhető a piaci tranzakciókhoz, így a transzferárazási szabályokon belüli kezelésük is

nehézséges. (5) Nem mindenhol alkalmazzák az adóelkerülés visszaszorításának teljes eszköztárát, illetve még ma is található a káros adóversenybe sorolható kedvezményeket. A fentiek alapján a **szabályrendszer valóban lemaradni látszik a gazdasági élet mögött, különösen az immateriális javak és a digitális gazdaság területén.** Az OECD számos említett problémát érintően kezdte meg a munkát, de a **részletszabályok felülvizsgálata mellett erősíteni kell a holisztikus megközelítést is. A társasági adó eróziójának kezelése nemcsak bevételi vagy méltányossági szempontok miatt fontos, hanem azért is, mert alááshatja az adózói morált** más területeken is, ha az adózók azt érzékelik, hogy a multinacionális vállalatok zavartalanul használhatják az adótervezés és adóelkerülés eszköztárát, illetve a **hazai piacon működő vállalkozások versenyképessége szempontjából is lényeges** a nemzetközi arbitrázslehetőségek szűkítése. Mivel a BEPS-stratégiák java része az egyes országok saját szabályainak különbségeire épül, a **megoldás a koordinált nemzetközi fellépéstől várható**, melynek jó terepe az OECD.

Állami vállalatok irányításának átláthatósága – új tanulmányok

2013. január 18.

Kontakt: [Obermayer Anita](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

[OECD iLibrary](#)

Két, januárban megjelent tanulmány is foglalkozott az állami vállalatok irányításának átláthatóságával. A többek között a hazánkat is vizsgáló, az **állami vállalatok kereskedelmi és nem-kereskedelmi prioritásainak kiegyensúlyozásáról** szóló anyag a nemzeti gyakorlatokat veti össze az OECD Állami Vállalatirányítási Irányelveivel. Megállapítja, hogy a vizsgált országok, így Magyarország, Izrael, Hollandia, Új-Zéland és Norvégia állami vállalatai nem-kereskedelmi prioritásaik esetében az Irányelveknek megfelelő gyakorlatot folytatnak. Ha azonban a vállalatoknak kereskedelmi és nem-kereskedelmi prioritásokat egyaránt követ-

niük kell, már problémák merülnek fel. A kereskedelmi irányultságú állami vállalatok esetében Izrael, Hollandia és Új-Zéland korlátozottabb szerepet szán az államnak, mint Magyarország és Norvégia. Hazánkkal kapcsolatban az elemzés kiemeli az állami vállalatok nagy számát – amit a rendszerváltás előtti gyakorlattal magyaráz – és bemutatja a profitorientált, a nonprofit, illetve a közhasznú társaságokat. A hazai szabályozásból kiemeli, hogy a Magyar Állam az állami funkciók végrehajtása érdekében szerezhethet meg vállalati részesedést, így társadalmi szükségletek kielégítése és kormányzati gazdaságpolitikai célok megvalósítása érdekében. A **tényleges tulajdonlás átláthatóságának kérdését** tárgyaló tanulmány a helyes vállalatirányítás problémájának egy elemét ragadja meg. A befektetők pénzügyi piacokba vetett bizalmát nagymértékben meghatározza az átláthatóságot biztosító közzétételi mechanizmusok és kontrollrendszerek hatékonysága. Egy jó állami vállalatirányítási rendszer kulcselemei az átláthatóság, az elszámoltathatóság és az integritás, amelyhez elengedhetetlen a tényleges tulajdonosokról való információk ismerete. A vállalat irányító, döntéshozó szerveinek és ellenőrzési mechanizmusának átláthatatlansága veszélyezteti a részvényesek jogainak gyakorlását és ezáltal a társadalom érdekeit. A cikk legfőbb pontjai: (1) a pénzügyi piacok működéséhez alapvető fontosságú a tényleges tulajdonosok megfelelő ellenőrzési és közzétételi mechanizmusainak megléte; (2) a kisebbségi befektetők adekvát információkkal való ellátásához az ellenőrzést erősítő mechanizmusok rendszeres közzétételére van szükség; (3) a közzététel rendszerét ki kell egészíteni köz- és magán vizsgálati és végrehajtási mechanizmusokkal.

Növekedés, innováció és versenyképesség: A tudásalapú tőke hasznának maximalizálása (KBC)

Az OECD a „Növekedés, innováció és versenyképesség: A tudásalapú tőke hasznának maximalizálása” című konferenciát 2013. február 13-14. között rendezte meg a Szervezet Tudásalapú Tőke (Knowledge Based Capital – KBC) horizontális projektjének keretében.

Angel Gurría OECD főtitkár nyitóbeszédében arra hívta fel a figyelmet, hogy strukturális változásra van szükség ahhoz, hogy a globális gazdaság újra növekedési pályára álljon. E változás egyik fő eleme a tudásalapú tőke. A növekedés új forrásainak keresése mára már nem opció, hanem nélkülözhetetlen szükséglet. A pénzügyi válság okozta sokk és csökkenő befektetési vágy egyértelművé tette, hogy a fizikai tőke jelentős fejlesztése az országok többségében nem lehetséges, így **a tudás alapú elemeknek a növekedés egyik fő forrásává kell válniuk**. E folyamatban jelentős szerep hárul a globális értékláncokra (Global Value Chains – GVC), mivel lehetőséget adnak arra, hogy kevesebb forrással rendelkező országok is versenyképessé váljanak a globális piacon. Az adózás kulcskérdéssé léphet elő. A szabályozás feladata, hogy elősegítse a vállalkozói kedvet és a vállalkozói bátorságot, és biztosítsa, hogy a már sikeres vállalkozások kivegyék a részüket a közös teherviselésből. **Elengedhetetlen az innováció fogalmának kibővítése** is. Bebizonyosodott, hogy a magas innovációs indexszel rendelkező cégek figyelemreméltó hányada nem költ egyáltalán a klasszikus kutatás-fejlesztésre. **A KBC-vel kapcsolatos munka építeni kíván tehát az OECD Innovációs Stratégiájára is.**

A konferencia nyolc kiemelt témában vizsgálta a tudásalapú tőke hatását, lehetőségeit és szerepét a jövő gazdaságában: (1) szabályozás (2) adópolitika (3) a válságból való kilábalás (4) tartós növekedés elérése (5) versenypolitika (6) globális értékláncok (7) szerzői és tulajdonjogi kérdések (8) „Big Data” (óriás adatfolyamok)

A digitális forradalom alapjaiban változtatja meg világunkat. **A virtuális gazdaság teljesítménye például** ma már mérhetővé, sőt **szignifikánssá vált a globális gazdaságban**. Mindemellett a mai kommunikáció-gazdag világ új innovációkat jelent társadalmi, gazdasági, oktatási, kulturális, politikai életterületeinkben. Mégis (főleg gazdasági) szabályozási struktúráink továbbra is a fizikai tőke alapjaira építenek. Ilyen feltételek mellett fenntartható növekedésről nem is beszélhetünk. Egyértelművé vált, hogy **gazdaságpolitikai rendszereinket át kell alakítanunk, hogy teret engedjünk a tudásalapú gazdaságnak**. Az állam részéről olyan szabályozási és támogatási környezetet kell létrehozni, mely ösztönzi az innovációt.

Az egyes elemek vizsgálata során egyértelművé vált, hogy **a tudásalapú tőke szerepe a válságból való kilábalásban, és egy új, fenntartható, valamint megfelelő szintű növekedési pálya elérésében kulcsfontosságú**. A vállalatok többsége ezt már korábban felismerte, azonban a szakpolitikáknak is követniük kell ezt a trendet. A jelenlegi szabályozási elemek főleg a materiális javakra építő gazdasági rendszer működéséhez igazodnak. **Új struktúrára és regulációra van szükség, mely értéket ad és támogatja az immateriális javak, az innováció, a szellemi tulajdon összességét jelentő tudásalapú tőkét.**

A villamos energia a klímapolitikai érdekek által korlátozott világban

A globális szén-dioxid-kibocsátás új rekordokat dönt minden évben. Az eddigi erőfeszítések ellenére még nem sikerült a kormányoknak csökkenő, vagy akár csak stagnáló kibocsátási pályára állni. E tendencia azt erősíti, hogy nem jó irányban haladunk a globális felmelegedés elleni harcban. A villamosenergia-termelés a globális kibocsátás közelmúltbeli növekedésének mintegy feléért felelős. A Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) által készített kiadvány célja annak vizsgálata, hogy mit tehetünk annak érdekében, hogy sem az életkörülményeink, sem az életstílusunk ne sérüljön. **Megoldást kell találni egy hatékonyabb, ugyanakkor alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátással járó globálisan alkalmazható villamosenergia-termelő struktúra eléréséhez.** Az IEA szakértői a kiadványban áttekintik a kínai kibocsátás-kereskedelmi programot, a hálózati eszközök készletének fogyasztásának hatékonyabbá tételét, és a szén-dioxid-leválasztás és tárolás (CCS) kérdését.

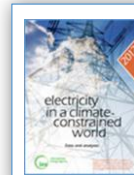
2013. február 13-14.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Háttér: [OECD.org](#)

Napirend és prezentációk: [OECD.org](#)

A konferencia videófelvevétele:
[OECD VOD](#)

2013. január 31.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Az Oktatást Formáló Trendek 2013

2013. január 24.

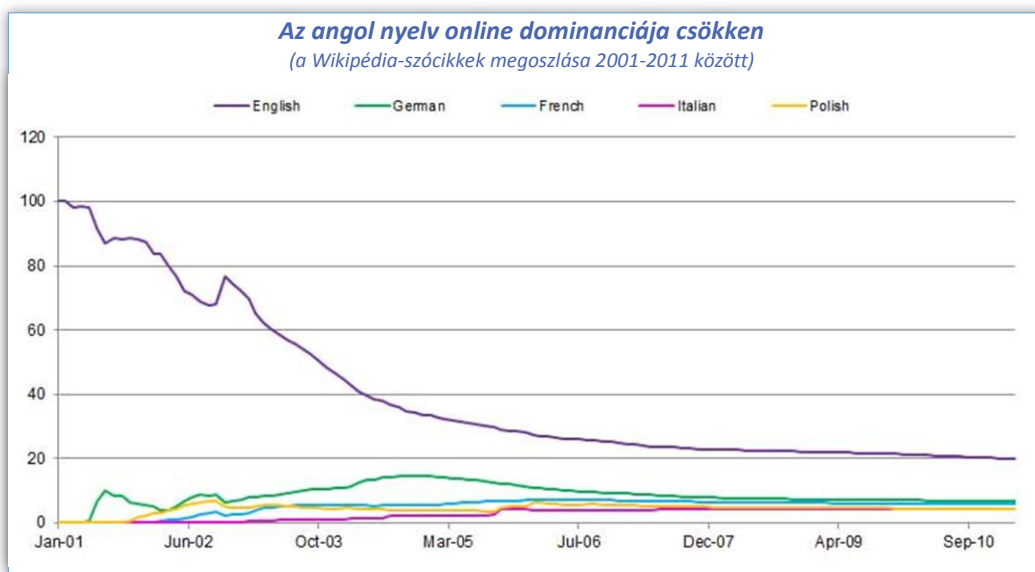
Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Mit jelent az oktatás számára, hogy társadalmaink egyre diverzifikáltabbá válnak? Milyen szerepet játszanak az oktatás terén az újonnan megjelenő technológiák és egyre rohamosabb fejlődésük? Milyen tudást és képességeket szükséges átadnunk az új generációknak, hogy megéljenek egy egyre intenzívebben tudásalapú társadalomban? **Az OECD „Az Oktatást Formáló Trendek 2013” című kiadványában azokat a fő külső és belső hatásokat tekinti át, melyek alapjaiban alakítják át az oktatási igényeket és szükségleteket.** A technológiák ilyen ütemű változása mellett a szabályozásnak és a politikának olyan kihívásokkal kell szembenéznie, melyekkel a klasszikus oktatásszabályozási rendszerek tehetetlenek. A kiadvány nem ad definitív válaszokat és átfogó elemzéseket, nem tekinthető a „legjobb gyakorlatot” jelentő OECD ajánlás-összegzésnek sem. Célja, hogy diskurzust indítson el azon fő tendenciákról, melyek potenciálisan befolyásolhatják az oktatást.

A könyv 36 témát ölel fel, mindegyik témához két releváns illusztrációt bemutatva a specifikus trendekről. A témák öt fő szekcióra bonthatók: (1) globalizáció; (2) jólét és életstílus; (3) képességek és a munkaerőpiac; (4) modern családok és (5) új technológiák. Valamennyi szekció kiemeli a tapasztalt trendeket, és az ezekkel kapcsolatban felmerülő főbb kérdéseket, melyek befolyásolják az oktatást. A különböző kérdések minden oktatási formát érinthetnek a kora gyermekkori foglalkozástól egészen a felnőttképzésig. A trendek kiválasztásában egyértelmű kritérium, hogy alátámasztásukhoz megfelelő és nemzetközileg összehasonlítható adatok álljanak rendelkezésre.

Ilyen trend például a nyelvoktatás terén, hogy az online használatban az angol nyelv jelentősen veszít korábbi teljes dominanciájából. Míg 2003-ban minden második internetes oldal angol nyelven jelent meg, mára már csak minden hatodik tartalomról mondható ez el. A kiadvány rámutat arra, hogy a trend részben annak is köszönhető, hogy az internet elérhetőségének bővülésével sokkal több olyan felhasználót tudnak megszólítani, akik nem, vagy csak kevésbé beszélnek nyelveket. Ugyanakkor az internethasználat mértékével összevetve látható, hogy egyre nagyobb az érdeklődés a nem angol nyelvű tartalmak irányában.

OECD Ténytár 2013

2013. január 9.

Kontakt: [Obermayer Anita](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Adatbázis: [OECD.Stat](#)

Interaktív ábrák: [eXplorer](#)

Ingyenes mobil alkalmazás:

[Google Play](#) [Apple iTunes](#)

Az évente megjelenő **OECD Factbook a 100 legfontosabb indikátort gyűjti össze** az oktatás, az energiaügy, a környezetpolitika, az ipar, az egészségügy, a nemzetközi kereskedelem, a népesség, az adózás, a közkiadások és a munkaerő témájában, valamennyi OECD-tagállamra és néhány kiemelt további országra. **Az idei hangsúlyos fejezet, a nemek közötti egyenlőség** témája kapcsán arra hívja fel a figyelmet, hogy a gazdasági válság időszakában az eddigieknél is lényegesebb ez a kérdés. Bár az elmúlt ötven évben jelentős változások történtek, a nők még ma is kevesebbet keresnek, mint a férfiak és a gazdasági egyenlőtlenségek következtében nagyobb mértékben fenyegeti őket a szegénység.